

РЕШЕНИЕ

№ 4972

гр. София, 17.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арнаудова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Весела Андонова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **2658** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мария Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Дирекция „Инспекция по труда С.” срещу решение от 25.01.2013г., постановено по н.а.х.д. № 5845 по описа за 2012г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 5-ти състав. С решението си СРС, 5-ти състав е отменил наказателно постановление /НП/ № 22-2203723/05.12.2011г. издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда” С., с което на С. М. К., в качеството му на председател на управителния съвет на сдружение „Волейболен клуб „Локомотив С.” на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда /КТ/ е наложена глоба в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 415, ал. 1 КТ.

Изложеното в касационната жалба сочи на касационния довод нарушение на закона – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Твърди се, че изводът на съда, че предписанието е дадено на работодателя, а не лично на С. К. е незаконосъобразен. Не се отрича, че предписанието, което не е изпълнено, е дадено на работодателя, на касаторът счита, че изпълнението му предполага действия или нареждания на управителен орган на сдружението. Такъв се явявал К., поради което и на основание чл. 24, ал. 2 от ЗАНН и чл. 415, ал. 1 КТ е ангажирана неговата отговорност. Моли съдът да отмени решението и да потвърди НП. В съдебно заседание касаторът

редовно призван се представлява от юрк. Д.. Поддържа касационната жалба.

Ответникът - редовно призван, не се явява, не се представлява, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище да се уважи касационната жалба. Да се отмени решението на СРС, като неправилно и незаконосъобразно.

След като се запозна със съдебното решение, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество – касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу акт – НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав. За да постанови решението си районният съд е установил фактическата обстановка, като е описал въз основа на какви доказателства е установена, и въз основа на нея е формирал правните си изводи. От доказателствата по делото е прието, че при извършена проверка на 07.06.2011г. и 17.06.2011г. от органите на Дирекция „Инспекция по труда С.” на сдружение „Волейболен клуб Локомотив С.”, е констатирано, че има начислени и неизплатени трудови възнаграждения на работещи в дружеството. С протокола от извършената проверка са дадени задължителни предписания за отстраняване на нарушенията, като в т. 4 от същите е предписано „Работодателят да изплати начислените трудови възнаграждения за извършената работа за месец април 2010г. на поименно посочени във ведомостта за заплати лица.” От правна страна съдът е приел, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, но е нарушен материалния закон. Предписанието под № 4 е било адресирано до работодателят, като такъв се явява сдружението, а не неговия председател, който е наказан. Воден от тези мотиви, въззивния съд е отменил НП.

Административен съд – София град, X - ти касационен състав намира, че обжалваното съдебно решение е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено. Настоящият състав възприема фактическата обстановка установена от въззивния съд с оглед събраните по делото доказателства. Тази фактическа обстановка не се оспорва от касатора, чиито доводи за отмяна на съдебното решение са свързани с приложението на материалния закон. Настоящата касационна инстанция споделя правните изводи на районния съд и не споделя доводите на касатора. С. М. К. е председател на сдружение „Волейболен клуб Локомотив С.”, който факт се потвърждава от решение № 7 от 20.07.2009г. на СГС за вписване на сдружението в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел. Това обаче не го прави работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ. Касаторът сочи, че в идентификационната карата е посочено, че работодател е К.. В същата не е отразено каква връзка е създадена. Освен това, дори и да се приеме, че е попълвана за нуждите на административно наказателното производство, преценката за това кой е работодател, кой е длъжностно лице или ръководство на предприятието, следва да се направи от административно наказващия орган, още повече че в ДР на КТ са дадени легални определения на всяко понятие. Действително председателя на сдружението е лицето, което ръководи, представлява и управлява дружеството, но това не го прави работодател. По делото е представен трудов договор в Н. И. С., чието име фигурира

сред имената на служителите за изплащането, на чиито възнаграждения е дадено предписанието. В него изрично е посочено, че работодател е сдружение „Волейболен клуб Локомотив С.” представлявано от К.. В разпоредбата на чл. 415, ал. 1 е предвидено да се ангажира отговорността както на физическо лице, така и на юридическо лице. Сама по себе си тази разпоредба не води до извод, че К. е годен да носи отговорност субект, както твърди касатора. По изложените по – горе съображения, административно наказващият орган следва да прецени чия отговорност следва да се ангажира за неизпълнение на дадено предписание, изхождайки от това на кого е дадено предписанието, и едва тогава да приложи санкционната разпоредба на чл. 415, ал. 1 КТ като в зависимост от това дали става въпрос за юридическо или физическо лице съответно ще наложи имуществена санкция или глоба. Вярно е, че санкционната норма на чл. 415, ал. 1 от КТ, в приложимата редакция, визира като административнонаказателно отговорно всяко лице, но за да бъде ангажирана отговорността на ответника - председател на Управителния съвет на сдружението - работодател, то е следвало тези задължителни предписания да са адресирани до него, а не до работодателя по смисъла на параграф 1, т. 1 от ДР на КТ

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 25.01.2013г., постановено по н.а.х.д. № 5845 по описа за 2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 5-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: